

RENATA LAVAGNINI, **Note sull' Achilleide** ἐν Rivista di Studi Bizantini e Neoellenici, N. S. 6—7 (XVI—XVII), Roma 1969—1970, σελ. 165—179.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ γνωστοῦ φιλέλληνος καὶ μεγάλου ἑλληνιστοῦ Bruno Lavagnini, ἑλληνομαθῆς καὶ αὐτὴ καὶ ἀγαπῶσα ἐξ ἴσου τὴν χώραν μας, ἀκολουθεῖ εἰς τὰ ἔχνη τοῦ πατρός της μελετῶσα μετὰ ὑπευθυνότητος προβλήματα τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. Εἰς τὸ παρὸν μελέτημα, ἐπὶ τῇ βάσει νέας ἀναγνώσεως τοῦ κώδικος τῆς Νεαπόλεως τοῦ περιέχοντος τὴν γνωστὴν ὡς βυζαντινὴν Ἀχιλλεΐδα, ἡ συγγραφεὺς ἐπιφέρει ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν διορθώσεις. Τὸ γεγονός ἐῖναι τοσοῦτω μᾶλλον σπουδαῖον καθ' ὅσον μετὰ τὸ κείμενον τῆς Ἀχιλλεΐδος ἡσχολήθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν μεγάλα ὀνόματα ὡς ὁ Krumbacher, ὁ Hesseling, ὁ Λάμπρος, ὁ Ξανθοῦδιδης, ὁ Wartenberg, ὁ Κριαρᾶς, προσφάτως δὲ καὶ ὁ κ. Μητσάκης. Ἐνισχύεται δὲ ἡ κρατοῦσα σήμερον ἄποψις ὅτι προτιμότερα κρίνεται πλέον ἢ ἐκ νέου ἀνάγνωσις τῶν χειρογράφων καὶ οὐχὶ αἱ ἐρήμην αὐτῶν προτάσεις διορθώσεων τῶν νοσοῦντων στίχων.

* * *

RENATA LAVAGNINI, **Villoison in Grecia**, Note di viaggio (1784—1786). (Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici—Quaderni—Pubblicati da Bruno Lavagnini sotto gli auspici dell'Assessorato alla istruzione della Regione Siciliana, 9) Palermo, σελ. 108.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου τῆς Συκελίας ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Bruno Lavagnini. Ἐκδίδονται ἤδη σειραὶ ὑπὸ τοὺς τίτλους α) Testi, β) Monumenti, γ) Quaderni καὶ δ) Quaderni di Poesia Neograeca.

Ἡ δ. Lavagnini, διὰ τῆς παρουσίας πραγματείας της, ἐρευνᾷ μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ μεθοδικότητος μίαν περίοδον πολὺ σημαντικὴν διὰ τὸ ἡμέτερον Γένος : τὰς τελευταίας δεκαετίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος καὶ εἰδικώτερον τὴν περίοδον 1784—1786, ἐξ ἀφορμῆς τῆς εὑρέσεως νέων σημειώσεων τοῦ μεγάλου Ἑλληνιστοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ μεγάλου «φιλέλληνος», J. B. d'Ansse de Villoison.

Ὡς γνωστόν, τὴν περίοδον ἐκείνην πολλοὶ Εὐρωπαῖοι σοφοὶ περιώδευον τὴν χώραν μας περιεργείας χάριν, καὶ τὰς παρατηρήσεις των κατεχόριζον εἰς βιβλία, περιηγήσεις ἢ ταξιδιωτικὰ ἡμερολόγια. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι κυριώτατος στόχος πάντων τῶν περιηγητῶν ἦτο ἡ διὰ παντός μέσου προμήθεια ἑλληνικῶν χειρογράφων ἢ ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων.

Τοιαύτην περιουσίαν ἐπραγματοποίησε καὶ ὁ πολὺς Villoison εἰς τὰς ἑλληνικὰς περιοχάς, τὰς στεναζούσας τότε ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν.

Αἱ σημειώσεις τοῦ Villoison εἶχον μελετηθῆ ὑπὸ ὁμοεθνῶν του καὶ χρησιμοποιοθῆ πολλαχῶς ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν. Ἡ δ. Lavagnini ἠτύχησε νὰ εὑρῃ μεταξὺ τῶν καταλοίπων τοῦ Villoison, εὑρισκομένων σήμερον εἰς τὴν Bibliothèque Nationale τῶν Παρισίων, παρατοποθετημένα τετράδια εἰς ἄλλους κώδικας διαφόρου ὕλης. Ἐξ ἐπισταμένης μελέτης διεπίστωσεν ὅτι ταῦτα ἔχουν σχέσιν μετὰ τὸ ἡμερολόγιόν του, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ ἐκδώσῃ δεόντως σχολιασμένα.

Τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον παρρουσιάζει τὸ ἐκδιδόμενον κείμενον εἶναι αὐτονόη-